

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 65 grudzień 2018

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Pierwsza sesja rady

19 listopada o godz. 10 odbyła się I sesja Rady Gminy Samborzec VIII kadencji. W obradach uczestniczyli wszyscy nowo wybrani radni oraz zaproszeni goście.

Sesję do momentu wyboru przewodniczącego rady prowadził radny senior Mieczysław Piątek. Beata Wołos, przewodnicząca Gminnej Komisji Wyborczej przedstawiła informację z przeprowadzonych wyborów do Rady Gminy Samborzec oraz wyborów wójta gminy, które odbyły się 21 października. Przewodnicząca GKW wręczyła wszystkim radnym zaświadczenia o wyborze, składając im serdeczne gratulacje z życzeniami owocnej pracy w pełnieniu funkcji dla dobra gminy i jej mieszkańców.

Radnymi Rady Gminy Samborzec kadencji 2018-2023 są: Elżbieta Bebło z Ryłowic, Barbara Bona z Milczan, Andrzej Bryła z Koćmierzowa, Bożena Grzyb z Chobrzan,

Irena Guźla z Janowic, Teresa Kamuda z Ostrołęki, Stanisław Kiliański z Złotej, Adam Krakowiak z Andruszkowic, Leszek Nowak ze Śmiechowic, Aneta Malinowska z Samborca, Mieczysław Piątek ze Skotnik, Lucja Rugała z Zajeziorza, Anna Serafin z Kobiernik, Andrzej Trzaska z Bogorii Skotnickiej, Stanisława Walasek z Gorzyczan.

Przewodniczącym Rady Gminy został radny Mieczysław Piątek. Uzyskał on poparcie 15 radnych z 15 obecnych na sesji. Na wiceprzewodniczących rady zostało zgłoszonych 3 kandydatów: Leszek Nowak, Elżbieta Bebło i Anna Serafin. W wyniku głosowania Leszek Nowak został I wiceprzewodniczącym i Elżbieta Bebło II wiceprzewodniczącą.

Podczas pierwszej sesji zaświadczenie o wyborze otrzymał również wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, który składając ślubowanie objął swoją funkcję na 5-letnią kadencję 2018-2023.

Wójt złożył wszystkim radnym gratulacje z okazji wyboru na tak zaszczytną funkcję,

życzył im satysfakcji z pracy na rzecz społeczeństwa gminy, a także owocnych dyskusji i podejmowania właściwych uchwał. Ze swej strony wójt deklarował współpracę ze wszystkimi radnymi, bez względu na zapartywania polityczne.

Znów zagramy

Podobnie jak w latach ubiegłych Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy zagra również w Samborcu!

27. Finał WOŚP odbędzie się 13 stycznia 2019 roku. W sztabie GOK-u zostało powołanych 20 wolontariuszy, którzy będą kwestować w dzień finału, a także 12 stycznia podczas zbiórek, które odbędą się w sklepach na terenie gminy Samborzec.

Ponadto w ramach akcji serdecznie zachęcamy do przekazywania przedmiotów na licytację, która odbędzie się w dzień finału w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu. Przedmioty można przekazywać do Gminnego Ośrodka Kultury do dnia 7 stycznia. Zachęcamy do włączenia się do akcji wszystkie stowarzyszenia, szkoły, sołectwa, lokalne firmy i przedsiębiorstwa z terenu gminy Samborzec. Dochód ze zbiórek i licytowanych przedmiotów zostanie przekazany na rzecz Fundacji WOŚP.

Zbiórka 27. Finału WOŚP dotyczyć będzie zakupu tomografów, rezonansów magnetycznych czy wysokiej jakości ultrasonografów dla specjalistycznych szpitali dziecięcych, których jest w Polsce około 50.

Liczmy na Waszą obecność i wsparcie!

Wszelkie informacje dotyczące zbiórek pod numerem tel. 15 831 44 43 wew. 43 lub na www.kulturasamborzec.pl.

Gmina realizuje projekt pn. „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie Gminy Samborzec”.

Szkoła jak nowa

Obecnie zakończono prace w budynku Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu, które obejmowały ocieplenie ścian zewnętrznych budynku płytami styropianowymi o gr. 10 cm, ocieplenie stropodachu wełną mineralną granulowaną, wymianę stolarki okiennej, gdzie zastosowano pakiety 3-szybowe o wysokim współczynniku przenikania ciepła na poziomie 0,9 oraz wymiana stolarki drzwiowej spełniająca wymogi obowiązujących norm cieplnych i standardów dla obiektów użyteczności publicznej.

Kolejna część zadania to wymiana instalacji c.o., która obejmowała m.in. wymianę grzejników na aluminiowe wyposażone w ręczny zawór odpowietrzający oraz zawory termostatyczne. Zostały one zamontowane pod oknami i na ścianach budynku, ponadto wymieniono prze-

wody, regulację hydrauliczną instalacji oraz wykonano pozostałe prace poinstalacyjne.

Następny etap prac to montaż instalacji c.w.u., czyli demontaż istniejących podgrzewaczy elektrycznych, montaż przewodów, izolacji termicznej na poziomach, armatury i zaworów termostatycznych sterowania pompą cyrkulacyjną. Ponadto zmodernizowano kotłownię. Zdemontowano kotły i pozostałe urządzenia kotłowni, zamontowano dwa nowe kotły gazowe kondensacyjne pracujące w kaskadzie, zamontowano moduł wraz z pozostałymi urządzeniami technologicznymi kotłowni oraz indywidualne liczniki zużycia ciepła i ciepłej wody. Ostatni etap obejmował

montaż instalacji fotowoltaicznej. Moduły fotowoltaiczne polikrystaliczne o łącznej mocy 5,13kWp zostały zainstalowane na dachu od strony południowej.

Koszt ww. robót budowlanych wyniósł 832 000 zł, w tym otrzymane dofinansowanie w ramach programu to 697 881,60 zł. Ponadto w ramach programu planowane są pozostałe prace termomodernizacyjne w budynkach: Przedszkola, Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego w Chobrzanach, Szkoły Podstawowej w Skotnikach, Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Samborcu oraz budynku Urzędu Gminy w Samborcu.

Projekt współfinansowany jest z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Działania 3.3 „Poprawa efektywności energetycznej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii w sektorze publicznym i mieszkaniowym”. Całkowita wartość projektu wynosi 7 662 332,83 zł, a kwota dofinansowania z RPOWŚ to 6 427 273,30 zł.

Przygotowaliśmy szlachetną paczkę

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu od 20 listopada do 6 grudnia przeprowadził zbiórke produktów dla potrzebującej rodziny w ramach Szlachetnej Paczki.

W akcję włączyły się panie z Koła Gospodyń Wiejskich z Zajeziorza, Szkoła Podstawowa w Śmiechowicach, Punkt Przedszkolny przy Publicznej Szkole Podstawowej w Skotnikach wraz ze Szkołą Podstawową w Skotnikach oraz pracownicy Urzędu Gminy i podległych jednostek organizacyjnych, a także mieszkańcy Janowic oraz Chobrzan. Na terenie naszej gminy zostały udostępnione kosze zakupowe w sklepach SPAR, Biedronka oraz Odido, do których można było składać dary. Wspólnymi siłami udało nam się zakupić wszystkie potrzebne artykuły, o które prosiła rodzina. Dziękujemy darczyńcom za pomoc i włączenie się do akcji.

Paczka dla rodziny została przekazana 7 grudnia do magazynu Szlachetnej Paczki w Sandomierzu. Następnego dnia przekazano dary rodzinie.

Zaczytany GOK

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu został zakwalifikowany do projektu Narodowego Centrum Kultury „Zaczytany Dom Kultury 2018”.

Projekt polega na współpracy z domami kultury poprzez umożliwienie korzystania z publikacji NCK z zakresu szeroko rozumianej humanistyki.

Jego główne cele to przede wszystkim wspieranie czytelnictwa, szczególnie wśród młodzieży i dorosłych, upowszechnianie dostępności literatury naukowej i specjalistycznej, często niedostępnej w bibliotekach i czytelnich oraz promowanie polskich produkcji muzycznych dzięki obecności w pakietach płyt CD.

W ramach projektu Narodowe Centrum Kultury przekazało GOK w Samborcu pakiet dwudziestu publikacji, które wzbogacą zasoby biblioteki szkolnej przy Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach. 6 grudnia publikacje zostały przekazane na ręce dyrektora ZPO Roberta Soi.

Sukces grupy teatralnej

21 listopada w Wojewódzkim Domu Kultury w Kielcach odbył się finał Wojewódzkiego Przeglądu Małych Form Teatralnych pod hasłem: „Dopalacze – ryzykujesz życiem”.

Powiat sandomierski reprezentowany był przez uczniów Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrzeżanach. Grupa teatralna pod kierunkiem mgr Wioletty Cieciry zdobyła III miejsce za spektakl pt: „A Ty...?”, do którego scenariusz napisała uczennica Wiktoria Bzduch.

W spektaklu wystąpili uczniowie I klasy LO: Wiktoria Bzduch, Marta Lasota, Nikola Marzec, Wiktor Kapusta, Piotr Kordyka, Marcin Śmiechowski i Wojciech Winiarczyk.

Opowieść o samborzeckim proboszczu

Ksiądz Józef Kuraś, proboszcz parafii w Samborcu, który tak wiele dla niej zdołał, urodził się w 1902 roku w miejscowości Wielowieś w powiecie tarnobrzeskim, wówczas w zaborze austriackim.

Po ukończeniu Szkoły Elementarnej rozpoczął naukę w Collegium Gostomianum, a następnie podjął studia w Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Święcenia kapłańskie przyjął w 1934 roku w Sandomierzu z rąk bp. Władysława Jasińskiego.

Okres II wojny światowej zastał ks. J. Kurasia w Gierczycach w gminie Wojciechowiec w powiecie opatowskim, bowiem tam od 1935 roku pracował jako proboszcz w parafii pw. św. Mikołaja. Wiosną 1946 roku, w wieku 44 lat, objął probostwo w parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu. Posługa ks. Kurasia w parafii przypadła na bardzo trudny okres powojennej Polski. Mimo tego na terenie parafii działał Oddział Organizacji Katolickiej, który liczył 33 członków, oraz Oddział Solidarności Mariańskiej, skupiający 12 członków. W tym samym czasie działały 52 oddziały

W pierwszych latach po wyzwoleniu tajny informator UB o pseudonimie Biegly uważał wzmoczoną działalność organizacji żywego różańca na terenie parafii w Samborcu. To nie spodobało się ówczesnym władzom, a proboszcz J. Kuraś był inwigilowany. W 1951 roku z ambony musiał wygłosić odezwę o udział mieszkańców z parafii w obchodach święta 1 maja. W pochodzie udział wzięło wielu mieszkańców i tym sposobem proboszczowi udało się wymusić na władzy budowę (bez zezwolenia) kaplicy u podnóża skarpy kościelnej.

W czasie II wojny światowej kościół parafialny pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu znalazł się na linii frontu. Podczas działań wojennych został znacznie uszkodzony, wymagał natychmiastowego remontu. Zniszczeniu uległy również stara drewniana

ce od podnóża skarpy w górę obok kaplicy św. Józefa aż do kościoła. Wykonany został także mur z kamienia wokół kościoła. Roboty wykonali mieszkańcy parafii w czynnie społecznym. Fundatorem muru był Karol Drzazga, gospodarz z Wielogóry, który także w 1932 roku ufundował i przekazał do kościoła w Samborcu 14 obrazów stacji drogi krzyżowej.

Na przełomie lat 40. i 50. ubiegłego wieku ks. proboszcz „wystarał się” od Państwowej Stadniny Koni w Samborcu o hektar gruntu (aktualnie na tym terenie wybudowano Biedronkę), a następnie zamienił się z gospodarzem Janem Drabowiczem za grunta po drugiej stronie drogi nr 79 i przepisał go na własność parafii. Dzięki temu powiększony został cmentarz.

Ksiądz był ostatnim proboszczem, który trudnił się rolnictwem. Gospodarzem w pełni tego słowa znaczeniu, bowiem zarządzał na blisko 8-hektarowych gruntach należących do parafii. W zagrodzie były dwie krowy, owce, drób, była również para koni i statki rolne. Proboszcz był pszczelarzem, posiadał dość dużą pasiekę, toteż całe wzgórze wokół kościoła obsadził lipami i akacjami, które rosną do dzisiaj.

Za posługi ks. proboszcza kościelnym był Walenty Bryła, a organistą w kościele Stanisław Masternak obaj mieszkańcy Samborca. Proboszczem parafii w Samborcu ks. kan. Józef Kuraś był do 1959 roku, po nim parafię objął ks. Władysław Włodarski. Ksiądz Józef Kuraś od 1959 roku był proboszczem w parafii św. Stanisława bp męczennika w Cerekwi w dekanacie Radom-Zachód. Posługę proboszcza pełnił w tej parafii do 1986 roku. Dożył sędziwego wieku, zmarł 26 września 1994 roku w wieku 92 lat. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Cerekwi.

Tekst opracowałem zasięgając informacji od Waldemara Masternaka organisty, mieszkańca Samborca.

ANDRZEJ CEBULA

Dzieje gminy
rymem pisane

KOĆMIERZÓW

340. Koćmierzów – miejscowość stara,
XVIII wieku sięgająca,
Po drugiej lokalizacji Sandomierza wchodząca
w skład granic jego,
Nazwa z dwóch członów- „Koc” i „Mierzów”
się składająca,
To jakby mierzyć bagno błotem – mówiono czasu
owego.

341. Po lewej stronie Wisły położony,
Potem go rzeka na dwie części dzieli,
Przez półtora wieku z rodem Tarnowskich
spojony,
Potem Zabłoklickich miał właścicieli.

342. Mikołaj Ważycki – dziekan katedralny
krakowski następnie wieś przejmując,
Po sześciu latach stolnik Raczyński
na Koćmierzowie włodarzy,
Prawo do całej wioski dziedzic ten upatruje,
Granicę pomiędzy Sandomierzem „Martwicą”
zwaną lekceważąc.

343. Miasto Sandomierz zaprotestowało,
Komisja Dobrego Porządku do akcji wkroczyła,
Na mocy jej uchwał ustalone zostało,
Że ziemia między „Martwicą” a Wiselką dla
miasta była.

344. Koćmierzów na trzy części został podzielony,
„A” – do Raczyńskich, „B” – do Krzesimowskich,
część „C” – do Kuszewskich należała,
Koniec wieku XVIII przyniósł zmiany,
Wieś Koćmierzów przez Onufrego nideckiego
zakupiona została.

345. Na przełomie wieku XIX i XX Sandomierska
Straż Graniczna stacjonowała
W Koćmierzowskim Posterunku granicy
państwowej pilnując,
Rzeka Wisła granicę tę wytyczała,
Zabór austriacki od rosyjskiego oddzielając.

346. Dobra Koćmierzowskie kolejno przechodzą
W ręce Branickich, Nalepińskich, Pasturzyńskich,
Złączone są jakiś czas z dobrami Gorczyzańskimi,
Dwiernicki, Hempel, Nejmark – włodarze w latach
kolejnych,
Ostatni właściciele Koćmierzów od Gorczyżan
odłączyli.

347. Ostatni dziedzic – Lambert Nejmark
w Petersburgu kształcony
Aplikował przy Sądzie Pokoju w Warszawie,
Na Litwę jako agent Rządu Narodowego wysłany,
Ciężko ranny w bitewnej pod Panasówką wyprawie.

348. Za udział w powstaniu styczniowym na
śmierć skazany,
Karę na katorgę syberyjską zamieniono,
W oddziale Lelewela służył i odnosił rany,
Na cmentarzu katedralnym w Sandomierzu ciało
jego złożono.

349. Żona jego Florentyna zostawszy wdową
Dobra pomiędzy włóścian rozprzedała,
Zostawiwszy sobie część małą wyjątkowo,
A potem i to zbywszy do córki wyjechała.

350. Koćmierzów położony pomiędzy Wisłą,
Gorczyżanką a Koprzywianką,
Wisła stanowi granicę powiatów sandomierskiego
i tarnobrzeskiego,
Dla mieszkańców takie położenie nie było
sielanką,
Wody wylewając czyniły wiele spustoszenia
wszelakiego.

cdn.

EWA JUDA

Żywego Różańca, które gromadziły w swych szeregach 780 wiernych. W 1946 roku przy parafii działał również Oddział Związku „Caritas”, którego dyrektorem był ks. Józef Kuraś. Brak jest danych na temat, ilu członków liczył oddział, jednak wiadomo, że wspierany był przez ówczesne władze powiatowe.

plebania, budynki kościelne i obora, stodoła. Dzięki wielkiemu zaangażowaniu, uporowi, a niejednokrotnie niejasnym układom ks. proboszcza z władzą, budynki i kościół zostały podźwignięte ze zniszczeń wojennych.

To za posługi ks. kan. Józefa Kurasia wykonane zostały schody betonowe prowadzą-